

[Pia Kjærsgaard]

må endnu en gang understrege, også over for hr. Kent Kirk, at det er forslag og ikke beløbskrav, vi vil komme med, og at der endnu ikke foreligger nogen forslag fra Fremskridtspartiets side. Jeg ved ikke, hvor hr. Kent Kirk har det fra.

Det indebærer, at regeringen aldrig nogen sinde skal mangle besparelsesområder, hvis den mangler penge. Men jeg må også tilføje, at for Fremskridtspartiet vil det være et krav, at der indgår skattelettelser i de forhandlinger, vi håber og forventer fra den nye regerings side.

Så kunne jeg godt tænke mig fra regeringen nærmere at få uddybet den historie, som Jyllands-Posten også bringer en del af i dag: i 1987 blev bilsalget bremsset effektivt. I 1988 ser ser det ud til at være lige så dårligt med bilsalget. Alligevel forventer regeringen, at bilbranchen vil forøge antallet af solgte biler med 25 pct. Det er da i hvert fald optimistisk.

Vi mener, at det er en urealistisk optimisme, og beløbet, man forventer i afgifter ved bilsalget, vil aldrig nogen sinde dukke op i statskassen. Alligevel indregner regeringen et merprovenu på 2,2 mia. kr., der skal komme fra en stigning i antallet af solgte biler. Det er ikke småpenge, vi taler om, de 2,2 mia. kr., regeringen regner med. Det er urealistiske tal, som også møder hovedrysten fra bilbranchen.

Regeringen har såmænd også nedsat sig som spåmænd, idet man forventer 600 mio. kr. i provenu og afgifter på olieprodukter i 1989 i forhold til 1988. Stigningen i provenuet vil efter regeringens skøn komme, da man forventer en koldere vinter mellem 1988 og 1989.

Jeg mener, det er usædvanligt, at en regering lader vejrprognoser indgå i forventede provenuer. Jeg mener, det står sløjt til herhjemme, og udebliver det dårlige vejr, håber regeringen på fortsat faldende oliepriser, så man kan hente pengene hjem i stigende afgifter i stedet for.

Forleden dag blev der fremlagt en økonomisk oversigt fra den nye økonomiminister, der betegnede sin rapport som dystert, men realistisk. Hvad kan vi så bruge den rapport til? Jo, vi forventer naturligvis altid at få forelagt realistiske rapporter, hvor diverse ministre ikke har været inde med korrekturblækket og tilpasset rapportens indhold. Hvis denne rapport er realistisk, og det har vi jo økonomiministerens ord for, så ser det virkelig ud til, at tingene sker hurtigt i negativ retning.

Når jeg fremhæver disse punkter, så er det naturligvis, fordi der fortsat kommer modstridende tal og beregninger fra medlemmer af regeringen, ikke alene fra regeringspartierne, men fra medlemmer af regeringen. Det synes jeg ikke er særlig troværdigt, og jeg kunne godt tænke mig en uddybning af historien om det forventede bilsalg, som virkelig må betyde noget i milliardindtægter for regeringen.

Så vil jeg omtale de foreslåede dagsordener, som vi skal tage stilling til her om kort tid.

Det er ikke min opfattelse, at Socialdemokratiet ønskede at få Fremskridtspartiets tilslutning til det dagsordensforslag, man fremsatte i formiddags. At få Fremskridtspartiets opbakning til et forslag, hvor vi skulle tilslutte os synspunktet om tilbageholdenhed med de offentlige udgifter, det tror jeg ikke at Socialdemokratiet havde forventet.

Derfor har vi lavet vores eget dagsordensforslag, som helt anderledes vil gå ind i en anden debat om Danmarks bureaukrati, Danmarks alt, alt for store offentlige sektor og et krav om skattelettelser. At vi så derudover har gentaget stort set Socialdemokratiets dagsorden med hensyn til afgifterne på sundhedsområdet, det er såmænd for at markere, at vi også på det punkt er meget uenige med regeringen om en hvilken som helst form for afgift på lægebesøg og afgift på sundhedsområdet. Vi synes, det er en urimelig ting, regeringen prøver at indføre, og det bliver ikke med Fremskridtspartiets stemmer.

Jeg vil anbefale, at man stemmer for Fremskridtspartiets dagsordensforslag uden at skele til konsekvenserne, selv om statsministeren var oppe og fortælle, at han ikke kunne leve med de dagsordensforslag. Jeg mener ikke, at det er Fremskridtspartiets opgave hverken at skåne eller redde regeringen. Det er Fremskridtspartiets opgave at få Fremskridtspartiets synspunkter ud så godt og så bredt som overhovedet muligt. Så derfor vil jeg naturligvis anbefale, at man stemmer ja til vores forslag og nej til Socialdemokratiets.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg vil meget gerne takke fru Pia Kjærsgaard for den præcisering, der er kommet vedrørende Fremskridtspartiets spareplan. Jeg vil med det samme understrege, at jeg aldrig nogen sinde